

... z velikonoční terminologie

Pašije - z lat. slova passio, »utrpení, umučení«. V evangeliích jsou to vyprávění, která popisují Ježíšovo utrpení a smrt. Tvoří původní a počáteční jádro evangelií. Nejstarší je vyprávění Markovo, které zdůrazňuje především dějinnou pravdivost Kristova utrpení. Matouš podtrhuje protivníky Písma (srov. Mt 26,24.54). Lukáš ukazuje Ježíše jako trpícího zachránce všech (srov. Lk 23,27 a d.), Jan ho vypodobňuje jako krále, jenž dobrovolně kráčí cestou utrpení (srov. Jan 18,33-19,15). Vyprávění o utrpení jsou čtena během liturgických obřadů Svatého Týdne (Květná neděle a Velký pátek).

Vigilie - z lat. vigilia. Označuje zvyk připravovat se na nějaký svátek nebo mimořádnou událost, která svátku nebo události předchází, bděním v noci na modlitbách. Matkou všech vigilí je vigilie velikonoční. Podle jejího vzoru se rozšířil obyčej připravovat se i na jiné svátky (např. Vánoce a Letnice). Pro mši o vigilií je zpravidla určen zvláštní mešní formulář.

Paškál - svíce, kterou kněz zapaluje po svěcení ohně během velikonoční vigilie. Je znamením světla - vzkříšeného Krista (lumen Christi), jež ozařuje zemi. Kromě velikonočního období se paškál zapaluje při křtu a při pohřebních obřadech.

Triduum - z lat. tres, »tři«, a dies, »den«, čili »doba tří dnů«. Jde o tři dny zasvěcené zvláštním oslavám a modlitbám. Velikonoční triduum obsahuje Zelený čtvrtek večer (poslední večeře Páně), Velký pátek (Ukřížování Páně), Bílá sobota večer (vigilie Zmrtvýchvstání Páně).

Ohlédnutí za pohádkou „Dlouhý, Široký a Bystrozraký“

ř
i
ž
o
v
á
c
e
s
t
a

Informační letáček farnosti Jaroměřice nad Rokytinou

Redakční rada : P. Jan Kovář

Jan Vlček, e-mail: j-vlcek@centrum.cz, telefon: 776303384

Miroslava Prokopová, e-mail: Mirka.Prokop@seznam.cz, telefon: 724510727

Marie Vorlíčková, e-mail: marie.vorlickova@centrum.cz, telefon: 605720952

JSMĚ NA WEBU!
WWW.FARNOSTJAROMERICE.CZ

Farnost Jaroměřice nad Rokytinou

Čtrnáctideník

neděle 29.3. - neděle 12.4. 2009

Děkuji

Stvořil Bůh ratolest,
bych mohl věnce vázat.
Děkuji. Za bolest,
jež učí mne - se tázat.
Děkuji za nezdar:
ten naučí mne plí,
bych mohl přinést dar,
byť nezbyvalo síly.

Pro touhu po krásě
děkuji za ošklivost.
Za to, že utká se
láska a nevraživost.
Pro sladkost usnutí
děkuji za únavu,
za ohně vzplanutí
i za šumění splavu

Děkuji, děkuji, děkuji.

děkuji, děkuji, děkuji.

Děkuji za slabost,
jež pokoře mne učí,
pokoře pro radost,
pokoře bez područí.
Za slzy děkuji:
ty naučí mne citu
k živým, již žalují
a křičí po soucitu.

Děkuji za zájez,
jež slabost prozradila.
Děkuji za trýzeň,
jež zdokonalí díla.
Za to, že miluji,
byť strach mi srdce svíral,
Beránku, děkuji.
Marně jsi neumíral.

Děkuji, děkuji, děkuji.

Děkuji, děkuji,
děkuji...

Kalendář:

- **křížové cesty:**
středa 17¹⁰ děti
pátek 17³⁰ biřmovanci
neděle 14³⁰ společenství
29.3. za nenarozené děti
5.4. společenství z Popovic
- **31.3. v 19³⁰** duchovní obnova
- Marcela Blažková
- **3.4.** bude P. Jan navštěvovat
nemocné a udělí jim Svátost
nemocných
- **4.4.** setkání mládeže s otcem
biskupem - v 6³⁰ odjíždí
autobus z Mor. Budějovic
(informace v sakristii)
- **5.4.** Svátost smíření v kostele
v 17 - 19 hodin
- **16.4. v 9 hodin** mše svatá -
kněžská rekollece
- **18.4. v 8 hodin** při mši sv.
udělování Svátosti nemocných
- **23.4. v 19 hod.** Modlitby
matek u Spilků
- **Každou středu** v 16hodin
„Sedmikrásek“ v kostele
pro děti od 4 do 8 let
- **Každý pátek** v 16 hodin
ministrantská schůzka

Karel Kryl [1974]: Pochyby, vydalo Dokořán a Máj 2006

Bratři a sestry,

Celý týden mi doznívají věty evangelia minulé neděle: „*Nebot' tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozměrného Syna, aby žádný, kdo v něho věřil, nezahynul, ale měl život věčný. ... Světlo přišlo na svět, ale lidé měli raději tmou než světlo, protože jejich skutky byly zlé!*“ Sv. Tomáš Akvinský upřesňuje, že svět je ponořen do dvojí tmy: „*do tmy hříchu a do tmy nevědomosti!*“. Co hřích působí, vidí každý z nás kolem sebe i v sobě. Nevědomost nás navíc zaslepuje. Brání nám, abychom viděli otevřeným srdcem nepřehlédnutelnou, šílenou lásku Boží k člověku. Lásku, která trpělivě a pokorně čeká na vstřícné gesto z naší strany. Bůh nás miloval už tehdy, když jsme byli hříšníky, dosvědčuje sv. Pavel a chce v nás obnovit harmonii, krásu, dokonalý soulad s Bohem, jak to bylo před tím, než se Adam rozhodl žít nezávisle na svém Tvůrci. Od té doby se člověk vzdálil od svého Stvořitele a nevidí ani jeho, ani jeho lásku. Je možné, aby člověk našel svou identitu – vědomí, že je skutečně Božím dítětem? Víme, že ano. Pán Ježíš přijímá plášt' našeho lidského hříšného těla, bez jeho hříšné přirozenosti a nese hřích a nevědomost světa a vyzdvihuje je v svém těle na kříž. Jedině kříž uzdravuje člověka z jeho zaslepenosti a přivádí ho k tomu, aby obracel svůj zrak ke skutečnému Bohu. V ukřižovaném Kristu máme přístup k Otci, k jeho milosrdenství, vysvobození, vykoupení, ochraně, vítězství nad hříchem.

Slova o kříži, utrpení, sebeobětování vyvolávají v člověku odpor, pobuňují náš zatemnělý rozum, přestože je kříž jediný prostředek k nalezení naší totožnosti Božího dítěte. V kříži Bůh v plné míře zjevuje svou lásku a současně nás obnovuje k plnosti života s Bohem. Jak jsme ochotni tuto pravdu přijmout?

Sv. Pavel nás ujišťuje: „*Slovo o kříži je bláznovstvím těm, kdo jsou na cestě k záhubě, nám, kteří jdeme ke spáse je mocí Boží!*“ (1Kor. 1,18) Ke konečnému uzdravení je všem nabízen jediný lék - kříž. Je málo přitažlivý, ale nese plody záchrany a spásy. Celý svatý týden je prostoupen Kristovým sebeodevzdáním Otci i celému lidstvu. Pašije na Květnou neděli a Velký pátek nás vtahují do nezměrného utrpení člověka a zároveň Boha, které způsobil náš hřích. Bůh se zcela daruje člověku, aby se člověk cele Bohu otevřel a jemu daroval. Zelený čtvrtek je toho přesvědčivým důkazem. Ve večeradle, kde na hádku mezi apoštoly, kdo je větší, zahanbuje Ježíš své nejbližší nejobětavější pokorou – slouží jim otročskou prací, umývá jim nohy: „*...Ale kdo je mezi vámi největší, ať je jako nejmenší...*“ Vrcholem tohoto večera jsou jistě slova vyřčena nad chlebem a kalichem, která skrývají nejhlubší tajemství naší víry: „*Toto je moje tělo, které se za vás vydává*“. „*Tento kalich je nová smlouva potvrzená mou krví. Čiňte to na mou památku*“. Zde se otvírá srdce Pána apoštolů i Pána našeho a chystá se vše následující den uskutečnit. Tento akt Boží lásky vždy bude pokračovat naše chápání a budeme nad ním žasnout celou věčnost. Bohočlověk se skryl do chleba a vína jako pokrm na naší cestě k věčnému životu. V každé mši svaté

**Nebát se
prolít krev
je stejně
důležité
jako umět
zastavit
krváčení.**

Pavel Kosorin

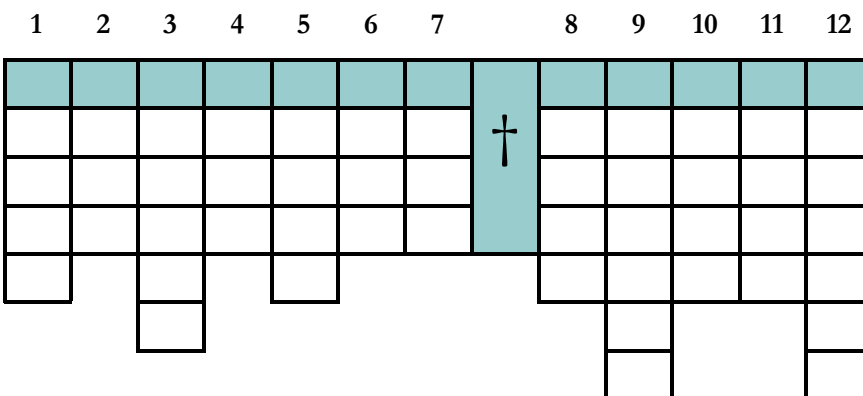
Den	Liturgická oslava	Čas	Bohoslužby
neděle 29.3.	5. neděle postní	7 ³⁰	za Jaroslava Šárku a dvoje rodiče
		11 ⁰⁰	za farníky
		19 ⁰⁰	na poděkování za dlouhodobou Boží pomoc a ochranu
pondělí 30.3.	sv. Jan Klimak	19 ⁰⁰	za rodinu Hartmanovu, Hružovu, Punčochářovu a duše v očistci
úterý 31.3.	bl. Balbína	19 ⁰⁰	za zemřelého Františka Hálu a rodiče
středa 1.4.	sv. Makarius	17 ³⁰	za živou a zemřelou rodinu Šplíchalovu
čtvrtek 2.4.	sv. František z Pauly	19 ⁰⁰	za kněžská a řeholní povolání
pátek 3.4.	sv. Nikita	19 ⁰⁰	za farníky
sobota 4.4.	sv. Izidor	19 ⁰⁰	za rodinu Hlochovu a Čechovu
neděle 5.4.	Květná neděle	7 ³⁰	za Blaženu a Františka Janých
		11 ⁰⁰	za rodiče Smutnovy a tři dcery
		19 ⁰⁰	za rodinu Kryštofovu a Nesnídalovu
pondělí 6.4.	sv. Notger	19 ⁰⁰	za rodiče Hambálkovy z Boňova
úterý 7.4.	sv. Jan Křtitel de la Salle	19 ⁰⁰	za zemřelé rodiče, prarodiče a celou rodinu Plockovu
středa 8.4.	sv. Albert	17 ³⁰	za Tomáše Spilku, rodinu Vondrákovu a Součkovu
čtvrtek 9.4.	Zelený čtvrtek	18 ⁰⁰	za kněžská a řeholní povolání
pátek 10.4.	Velký pátek	18 ⁰⁰	Velkopáteční obřady
sobota 11.4.	Bílá sobota	20 ⁰⁰	za farníky
neděle 12.4.	Boží hod velikonoční	7 ³⁰	za Helenu Neterdovou, rodiče a duše v očistci
		11 ⁰⁰	za Marii a Antonína Svobodovy
		19 ⁰⁰	za rodiče Mácovy a Perníčkovy

Něco pro děti

„... dědečku, povídej mi něco ...“ loudí malý vnuček a neodbytně se usazuje starému námořníkovi na klín. Dědeček s láskou objímá vnuka, pak chvíli přemýšlí, prohrábne svůj bílý plnovous a povídá: „Když jsem pracoval za války u paroplavební společnosti v Tichomoří, viděl jsem mnoho cizích zemí a plavil jsem se na velkých lodích. Vzpomínám, jak jednou v nočních hodinách měla proplovat úžinou plnou zrádných útesů velká bitevní loď. Počasí bylo pod psa, pršelo, střídavě se přealovala mlha a hvězdy vůbec nebylo vidět. Sebevědomý kapitán bitevní lodi velmi spoléhal na svoje kanóny, které trčely k nebi jako ježek. V noci službu konající navigátor hlásí kapitánovi: „V našem kurzu se nachází cizí malé plavidlo, je vidět jen bílé signální světlo“. Kapitán dal povel: „Pokud okamžitě neuhnete z našeho kurzu, budeme vás považovat za nepřátelské plavidlo a zahájíme palbu.“ Z éteru se opět ozývá: „Já opravdu nemohu uhnout, já jsem totiž maják na kótě 256 a mám zde službu až do rána“. Druhého dne se příhoda rozkřikla po celém přístavu a malém přilehlém městečku. Všichni si o pošetilém kapitánovi ještě dlouho vyprávěli. „Víš chlapče,“ povídá dědeček, bývalý strážce majáku, „proč ti vyprávím tento příběh? Až povyrosteš, budeš muset vždy hájit pravdu. Nebudeš moci nikdy ustoupit. Čím větší a nebezpečnější bude lež, tím více musíš svítit a varovat pošetilce, že jejich pravda končí na korálovém útesu, kdežto maják nemá kam uhnout. Maják má vždycky pravdu a je tu pro Tebe a nemá se za své poslání co stydět. Všude tam, kde hrozí nebezpečí, musí být postaven maják. Zlu se nedá uhnout.“
Máš také svůj maják, hledáš jeho světlo?

Tajenka: Utrpení Ježíše Krista

1 - Nádoba při proměňování	7 - Jméno matky Panny Marie
2 - Velký tok	8 - Bratr sv. Metoděje
3 - Jméno proroka	9 - Velikonoční chvalozpěv
4 - Eva byla první ...	10 - Symbol Krista-světla světa
5 - Zařízení v čele kostela	11 - Nevěřící apoštol
6 - Opojný nápoj	12 - Manželka Zachariáše

se náš chrám stává večeradlem a my můžeme jako apoštolové a celé generace věřících před námi prožívat nejposvátnější a nejožehnanější chvíle svého života v tajemství víry, kdy Pán Ježíš koná dílo vykoupení pro nás i celý svět. Pod způsobami chleba a vína se stává naším pokrmem a zůstává s námi až do konce světa.

Přeji nám všem, drazí farníci, hluboké prožití všeho, co nám nabízí liturgie těchto dnů a především touhu setkat se s Ježíšem trpícím, milujícím, odpouštějícím, který přináší našemu nitru radostnou naději a pokoj.

Žehná P. Jan

Z cesty křížové na cestu radostnou

Podoby neměl, ani krásy, stal se posledním z lidí a v onu chvíli je již mrtev. Je snad možné v tomto bolestném okamžiku očekávat ještě něco víc? A přesto!

Předstoupí voják a napřáhne ruku, ve které drží kopí. ...

Ale pak celé následující generace o této události zpívají z vděčnosti děkovné písně k tomu srdci, které proměnilo srdce mnohých. Jedna z nich, nám všem dobře známa, výstižně hovoří od srdce k srdci. Přesto si dovolím z ní ocitovat nějaký verš, protože dobře vystihuje naši radost a náš vztah k tomuto srdci.

"Ať srdci Ježíšovu zní píseň jásavá, jež věrno svému slovu všem milost rozdává. Ó, srdce nejsvětější, díky budiž tobě vzdán. Zdroj lásky nejrůznější je v tobě uctíván. Ty jsi nás milovalo, než jsme tě poznali. Tys obětí se stalo, než jsme tě vzývali. Tys kopím probodeno ..."

Než tyto písně ale zazněly, byla proměněna a zapalena ještě i jiná srdce. Byla to ta srdce učedníků, jdoucích do Emauz, kteří zprvu šli cestou, kterou i my dobře známe. Cestou bezútesnou, v pochybnostech a zármutku. I my po této cestě občas jdeme, když nás na ni nejrůznější těžké životní situace zavedou. Tito učedníci ale záhy patřili mezi první, kteří prožívali velikonoční radost a s hořícím srdcem podávali svědectví o tom, co zažili. My ovšem na naší útrpné cestě někdy býváme mnohem déle. Přesto si myslím, že i my máme důvod prožít velikonoční radost. My, na rozdíl od nevěřících, máme jistotu, že nakonec vše dobře dopadne. Zárukou nám je ten, který vstal z mrtvých jako vítěz, získal pro nás věčný život a nabídl nám své milující srdce, skrze které nás chce přitáhnout k sobě.

A proto přeji nám všem:

Až kněz po velikonočních obřadech při mši svaté nás vyzve slovy *"vzhůru srdce!"* a my odpovíme *"máme je u Pána"*, ať to pro nás není jenom liturgická odpověď, ale radostná skutečnost. A ne jen o Velikonocích.

Přeji všem radostné Velikonoce a *"vzhůru srdce!"*

Karel Kríž

Čím užší vztahy chcete mít, tím širší srdce budete potřebovat.

Svatý týden:

5.4. - Květná neděle

otevřít Velikonoce ve znamení zelené ratolesti. Svěcení kočiček a průvod kostelem se koná na památku Kristova vjezdu do Jeruzaléma. Svěcené kočičky zdobí příbytky i hroby nejbližších, abychom s nimi o Velikonocích pocíťovali spojení, vzájemnou sounáležitost. Této neděli se také říká pašijová, protože se čtou pašije.

Boboslužby: 7³⁰ hodin - pašije zpívané (chrámový sbor)

11⁰⁰ hodin - pašije čtené

17⁰⁰ - 19⁰⁰ hodin Svátost smíření v kostele

19⁰⁰ hodin - pašije čtené

při dopoledních mších svatých bude svěcení kočiček a průvod kostelem

9.4. - Zelený čtvrtek

Je den, kdy je Ježíš zrazen svým přítelem a zatčen v Getsemanské zahradě. Při poslední večeři dává lidstvu ve večeřadle jeden z největších darů - Eucharistii, která se stává naším pokrmem na cestě k novému životu. Mytím nohou si připomínáme ustanovení kněžství.

Jíst špenát na Zelený čtvrtek je lidovým zvykem. Název Zelený čtvrtek vznikl přemýčkou původního německého názvu Greindonnerstag (lkavý čtvrtek) na Gründonnerstag (Zelený čtvrtek).

- ráno pojedou 4 vybraní ministranti s otcem Janem do Brna na mši svatou se svěcením olejů
- 17³⁰ návěk ministrantů
- 18⁰⁰ hodin mše svatá
- po mši svaté adorace - P. Jan
- noční bdění nejen pro mládež

10.4. - Velký pátek

Smrt Božího Syna, způsobená lidmi, ale i jeho útěšnost: naše vykoupění. Nepatrným projevem naší účasti na Kristově utrpení je náš dnešní půst.

Na začátku obřadů padá kněz před oltářem na tvář, aby tak vyjádřil náš zármutek nad Kristovým utrpením, ale i naši ochotu nést životní kříže a tak Ježíše následovat.

- 8⁰⁰ hodin návěk ministrantů
- 15⁰⁰ hodin křížová cesta v parku, nebo v kostele (podle počasí) - vede mládež
- 18⁰⁰ hodin velkopáteční obřady - pašije zazpívá chrámový sbor

11.4. - Bílá sobota

Ztracené naděje. Mrtvé tělo leží pohřbeno s mnohými (falešnými) očekáváními. Noc ze soboty na neděli nazýváme: Velká noc.

Liturgie začíná svěcením ohně a svíce, které jsou symbolem zmrtevýchvstalého Krista, vítěze nad smrtí a nad temnotami zla. Křesťan, který je včleněn do Krista - světla, se ovšem stává také celou svou bytostí pramenem světla pro ostatní.

Při liturgii slova rozjímáme o velikých a obdivuhodných činech, které Bůh vykonal od počátku světa, aby připravil a uskutečnil naši záchranu - spásu.

Při liturgii křtu obnovujeme svůj křest, při kterém jsme se sjednotili s Kristem, vstali jsme do nového života a se svíci - světlem v ruce si uvědomujeme poslání, které z toho plyne.

Při eucharistické liturgii tvoříme rodinu dětí Božích kolem jednoho stolu. Eucharistie je nám pokrmem na cestě až k branám věčnosti, k branám našeho domova.

- celý den adorace u Božího hrobu
- 8⁰⁰ hodin návěk ministrantů
- 20⁰⁰ hodin obřady Bílé soboty
- po mši svaté v dětské kapli agapé „hody lásky“ - v počátcích křesťanství provázely boboslužbu jako výraz vzájemnosti a starosti o cizince

12.4. - Boží hod velikonoční

Kristus vstal z mrtvých za svítání "prvního dne v týdnu", neboli "prvního dne po sobotě" (sobota byla podle židovského kalendáře posledním dnem týdne). Svým zmrtevýchvstáním dovršil Boží stvořitelství a vykupitelské dílo. Proto se křesťané v tento den začali pravidelně scházet k eucharistickému "lámání chleba" a tento den nazvali "dnem Páně". Každá neděle v roce je tedy "oslavou Velikonoc" - zvláštním zpřítomněním Kristova vykupitelského činu. Jedině z něho můžeme čerpat sílu pro naši vlastní cestu zmrtevýchvstání.

Boboslužby: 7³⁰ hodin

11⁰⁰ hodin

19⁰⁰ hodin

před mši svatou bude žebnání pokrmů

V apoštolském listu „Novo millenio ineunte“ jsem psal: „Dva tisíce let po oněch událostech, církev je znovu prožívá, jakoby se udály dnes. Ona, Nevěsta, kontempluje svůj poklad a svou radost ve tváři Krista. „Dulcis Jesu memoria, dans vera iordis gaudia“ – Jak je sladká vzpomínka na Ježíše, pramen ryzí radosti srdce!“ (č.28).

V Getsemanské zahradě se budeme cítit v souladu s těmi, které drtí tíže úzkosti a samoty. Při rozjímání o procesu, který musel prodělat Ježíš, vzpomeneme na ty, kteří jsou pronásledováni pro svou víru a pro jejich úsilí o spravedlnost.

Doprovázejíce Krista na Golgotu celou křížovou cestou, se bude s důvěrou zvedat naše modlitba za ty, jejichž tělo nebo duch je zatížen zlem nebo hříchem.

V hodině oběti Božího Syna složíme s důvěrou u paty kříže dychtivou touhu, jež naplňuje srdce všech: touhu po míru!

Nejsvětější Panna Maria, která věrně následovala svého Syna až pod kříž, nás povede, když jsme společně s ní kontemplovali bolestnou tvář Krista, k tomu, abychom se těšili ze světla a radosti, jež vyvěrají ze zářivé tváře Zmrtevýchvstalého.

A to je mé přání: kéž je Třídenní opravdu svaté, abychom prožívali štastné a útěchyplné Velikonoce!

Jan Pavel II., promluva při generální audienci, středa 27. března 2002